

VAN VROUW TOT VROUW

VROUWEN EN PASTORAAT IN DE GEMEENTE

Herlinde De Vriese

GEZAGSKADER

Wanneer wij spreken over de vrouw en haar bediening in de gemeente, kunnen wij dit niet los zien van het gezag waaronder zij zich beweegt. Het spreken over gezag is vandaag taboe geworden omdat in onze culturele context dit begrip negatief wordt ingevuld.

In de gezinnen wordt moeizaam omgegaan met gezonde gezagsverhoudingen. Ouders vragen zich af of zij wel gezag over hun kinderen kunnen uitoefenen. In de relatie tussen man en vrouw worden gezagsstructuren nauwelijks concreet uitgewerkt. Ook in de gemeente vinden mannen en vrouwen het soms moeilijk om zich onder het gezag van de oudsten te plaatsen.

Het nadenken over gezag is nodig voor iedereen die wil bezig zijn met pastoraat. Voor de vrouw is het daarom noodzakelijk om inzicht te krijgen in de gezagsstructuur waarin God haar geplaatst heeft. Het leven onder dit gezag betekent dan niet langer een beperking maar een beschermende verrijking.

In het begin, toen man en vrouw geschapen werden, zijn zij onder het gezag van God geplaatst. Dit vonden zij goed. De vrouw functioneerde in eenheid met haar man. Er was een hechte samenwerking, een uniek teamverband. De vrouw werd geschapen met als doel een hulp te zijn (Gen. 2:18), zijn rechterhand. Zij voelde zich hierin niet bedreigd of minderwaardig. Het was goed omdat deze gezagsverhouding door God was ingesteld. Binnen deze structuur konden zowel man als vrouw optimaal functioneren. De vrouw kreeg een eigen geaardheid om met haar man compleet te zijn en samen vormden zij één geheel. De man kreeg zijn beste vriend. Er was evenwicht tussen het 'tot hulp'-zijn in onderdanigheid, dienen en een creatieve samenwerking met de man. Zij waren samen rentmeesters over de schepping. De vrouw kreeg een actieve inbreng en de man heeft dit toegejuicht.

Deze stabiliteit en openheid in de relatie tussen de vrouw en haar man is door de zonde uit balans gebracht. Er kwam een gezagscrisis, eerst met haar Schepper, dan met haar man. Voortaan zou de eenheid die zij met haar man ervoer, moeizaam verlopen. Zij begreep hem niet meer. De 'hoofd-hulp'-relatie, waarin zij zich zo had verheugd, werd aangetast door de zonde.

Herstel in deze gebroken gezagsstructuur vinden wij door geloof in Christus. In de eerste plaats krijgen wij een open relatie met God Zelf, omdat wij Zijn gezag in ons leven aanvaarden. Vervolgens geeft God ons in Zijn Zoon alles opdat wij als vrouwen kunnen functioneren onder het gezag van onze man.

Wanneer wij nadenken en spreken over de vrouw in de gemeente en haar verscheidenheid aan taken en talenten, dan zien wij in het Woord tal van vrouwen die in hun leven een rustpunt hebben bereikt. Zij zijn tot evenwicht gekomen in het 'tot hulp zijn'. Zij hebben begrepen dat de nederigheid en eenvoud die Jezus Christus ons leerde, zich op een uitzonderlijke manier kunnen uitdrukken in dienende onderdanigheid.

Als wij kijken hoe Jezus omging met gezag, zien wij dat Hij Zich plaatste onder het gezag van Zijn Vader. Hij leerde ons niet hoe wij op ons gezag en op onze rechten kunnen staan. De focus van Zijn onderwijs lag op het dienen. Hij heeft de heerlijkheid, die Hij bij de Vader had, afgelegd en is voor ons een dienstknecht geworden. Zo begint pastorale betrokkenheid bij het voorbeeld van Jezus. Hij zag de scharen en werd met ontferming over hen bewogen (Matt.

Oorspronkelijk verschenen in Tijdschrift voor Theologie en Pastorale Counseling
5de jaargang, 4de kwartaal 1993, nr. 20, p 13-18
© Centrum voor Pastorale Counseling v.z.w.

U kunt dit artikel voor persoonlijk gebruik downloaden en printen in de layout waarin het zich bevindt. Kopiëren voor gebruik in eigen gemeente, bijbelstudiegroep, etc., is toegestaan. Kopieën mogen niet verkocht worden voor een bedrag dat hoger is dan de werkelijke kopiekosten. Het is niet toegestaan in de tekst wijzigingen aan te brengen of delen van de tekst afzonderlijk te publiceren. Voor overname van de tekst via een tijdschrift, nieuwsbrief, reader, cursus, website, digitale drager of enige andere publicatie is toestemming vereist. Mail: info@devriese.eu. Website: www.devriese.eu

9:36). Wanneer God ons aanraakt met dezelfde betrokkenheid voor Zijn gemeente, hoe kunnen vrouwen dan hierin een rol vervullen?

FUNCTIONELE MODELLEN

Vertrekkende vanuit het principe dat vrouwen steeds onder gezag behoren te functioneren, zien wij in de eerste gemeenten vrouwen toch op verschillende manieren pastoraal aan de slag. Wij kunnen drie modellen onderscheiden die zoals ze weergegeven zijn niet bedoeld zijn als hiërarchische modellen m.b.t. de gezagsstructuur waaruit gekozen kan worden. We gaan er vanuit dat de vrouw steeds onder het gezag van haar man of van de gemeenteleiding functioneert. Wat die modellen wel aangeven is dat vrouwen onder dit gezag toch op verschillende manieren praktisch bezig kunnen zijn, alhoewel ze toch allen onder gezag staan.

Model 1: De vrouw functioneert op de achtergrond (1 Tim. 3:2-13)

Een vrouw die ervoor kiest om op de achtergrond te staan functioneert niet minderwaardig. Zij maakt van het werk op de achtergrond haar prioriteit en werkt zo mee aan het slagen van de bediening van haar man. In feite maakt zij het mogelijk dat haar man een goed bestuurder is van zijn huis, hetgeen toch één van de voorwaarden is waaraan iemand moet voldoen om leiding te geven in de gemeente. Deze vrouw beweegt zich liever op de achtergrond. Zij geniet van de zorg die zij besteedt aan haar gezin en ambieert een voortreffelijke taak. Is zij niet pastoraal bezig? Zeer zeker wel! Zij voedt haar kinderen op in de vreze des Heren, en haar doel is hen te begeleiden tot geestelijke volwassenheid.

Maar haar pastorale betrokkenheid hoeft zich niet te beperken tot haar eigen gezin. Zij is ook zorgzaam betrokken naar buiten toe. Zo ken ik een vrouw die elke maand stapels brieven schrijft. Zij is hierin zeer trouw en heeft altijd een woord van bemoediging en troost. Zij doet dit in het verborgene, het wordt niet gezien, maar het is een belangrijke bijdrage tot de eenheid in Gods' gemeente. Een vrouw die ervoor kiest om niet op de voorgrond te treden ontvangt evenveel eer als haar man, omdat zijn bediening ook de hare is en als hij eer ontvangt dat voor hen samen is (1 Sam. 30:24).

Model 2: De vrouw samen met de man op de voorgrond

In Hand. 18:1-4 wordt Aquila vergezeld door zijn vrouw Priscilla. Zij waren tentenmakers en werkten samen met Paulus. In vers 18 vergezellen zij Paulus naar Syrië. Hier wordt Priscilla eerst genoemd, voor Aquila. Op gelijke wijze zien wij hen in vers 26, waar zij samen Apollos nauwkeurig onderwijzen. In Rom. 16:3-5 heeft Paulus de naam van Priscilla ingekort tot Prisca (zo ook in 1Kor. 16:19; 2 Tim. 4:19). Zonder veel woorden roemt hij haar, samen met Aquila. Hij prijst haar geloof in Jezus Christus en haar inzet en zorg voor Zijn gemeente. Paulus noemt hen terecht zijn medewerkers in Christus Jezus.

Priscilla staat naast haar man, en samen hebben zij een zorgende bediening. Zij hebben een pastorale bediening naar de gemeente toe en in het leven van Paulus. Wij zien hier een vrouw die gekozen heeft en de ruimte krijgt om binnen het kader van onderdanigheid naast haar man te werken aan eenzelfde bediening. Zij krijgt de ruimte om met haar gaven en talenten veel vrucht te dragen en zelfs een hoofdaandeel in die bediening te hebben. Dit impliceert niet dat deze vrouw zich zou losmaken van het gezag van haar man. Het is de eenheid met haar man in het vernieuwde leven met Christus die haar in staat stelt om tot volwaardige ontplooiing te komen en haar gaven te ontwikkelen.

Model 3: De vrouw die in het openbaar functioneert zonder man

De vrouw die in het openbaar zonder de man functioneert zien wij in de Bijbel steeds weer naar voren komen. Dit model bestaat uit twee categorieën.

Oorspronkelijk verschenen in Tijdschrift voor Theologie en Pastorale Counseling
5de jaargang, 4de kwartaal 1993, nr. 20, p 13-18
© Centrum voor Pastorale Counseling v.z.w.

U kunt dit artikel voor persoonlijk gebruik downloaden en printen in de layout waarin het zich bevindt. Kopiëren voor gebruik in eigen gemeente, bijbelstudiegroep, etc., is toegestaan. Kopieën mogen niet verkocht worden voor een bedrag dat hoger is dan de werkelijke kopiekosten. Het is niet toegestaan in de tekst wijzigingen aan te brengen of delen van de tekst afzonderlijk te publiceren. Voor overname van de tekst via een tijdschrift, nieuwsbrief, reader, cursus, website, digitale drager of enige andere publicatie is toestemming vereist. Mail: info@devriese.eu. Website: www.devriese.eu

a. De man wordt niet vernoemd

In Hand. 16:13-15 lezen wij over Lydia, een purperverkoopster. Zij is net gedoopt en dringt er bij Paulus en zijn medereizigers op aan om in haar huis te komen logeren. Wij zien een vrouw die gastvrij is en zo een pastorale taak op zich neemt.

In Rom. 16:1-2 beveelt Paulus Febe aan. Hij noemt haar diacones. Zij is een vrouw die hem heeft geholpen en hij spreekt over deze vrouw met veel respect.

In Rom. 16:6 vernoemt hij Maria. Zij heeft de gemeente gediend onder veel moeite; in vers 12 staan Tryfena en Tryfosa, vrouwen die God dienden vanuit een pastorale beweging voor de gemeente.

In Rom. 16:13 wordt de moeder van Rufus niet bij naam genoemd, ook al diende zij Paulus zoals haar eigen zoon. De Bijbel vermeldt niet of deze vrouwen gehuwd waren. Wat wel duidelijk is, is dat deze vrouwen een drukke, zorgende bediening hadden in de plaatselijke gemeente.

b. De weduwen

In 1 Tim. 5:1-16 staan een aantal kwalificaties waaraan een vrouw moet voldoen om als weduwe erkend te zijn. Wat uit dit tekstgedeelte vooral naar voren komt is de pastorale ingesteldheid. Deze vrouw heeft kinderen grootgebracht, zij is gastvrij, zij heeft een dienende houding (de voeten van de heiligen gewassen), zij ondersteunt onderdrukten en zij wordt opgemerkt door haar goede werken. Het profiel dat Paulus schetst van deze vrouw wijkt enigszins af van dat van de reeds besproken vrouwen. Het concept van het algemeen zorgend pastoraat is hier nog steeds aanwezig, en het gaat verder. Wanneer deze vrouw de verdrukten ondersteunt, kan haar pastorale betrokkenheid naar anderen over gaan tot counseling.

ONDERRICHTEN IN HET GOEDE

In zijn brief aan Titus (Tit. 2:3) richt Paulus een duidelijke oproep tot de 'oude' vrouwen, zowel wat haar wandel betreft als wat betreft haar taak om de jonge vrouwen te onderwijzen. Deze 'oude' vrouwen zouden geestelijke stabiliteit gevonden moeten hebben in het Woord en zouden in staat moeten zijn om dit te communiceren. Andere vrouwen zien hun voorbeeld. Jonge vrouwen kunnen heel wat van haar leren. Hun onderricht bestaat er in bemoedigende en praktische richtlijnen te geven hoe man en kinderen lief te hebben, bezadigd, kuis en huishoudelijk te zijn. Zij geven positieve, bijbelse duiding aan het begrip 'onderdanigheid' (i.t.t. de wereldse invulling) en zij weten dat zij daardoor Gods Woord eren. Deze vrouwen leveren een onmisbare bijdrage in de gemeente omdat zij toezien op de geestelijke groei en het functioneren van jonge vrouwen. Dit onderricht in Gods Woord bewerkt de stabiliteit die nodig is, zodat vrouwen hun gaven ontdekken en zien hoe zij kunnen bijdragen tot de groei van de gemeente.

BEPERKING EN RUIMTE

Een vraag die niet kan omzeild worden is dan: "Als de vrouw onderricht kan geven, tot hoever reikt dan haar bevoegdheid?"

In Tit. 2:3 zagen wij dat de vrouw 'onderrichtende' was in het goede. Deze vorm van onderwijs staat in het verband van onderwijzen van vrouw tot vrouw en in het kader van onderwijs m.b.t. het functioneren als vrouw in het gezin. In dit onderwijs heeft de ene vrouw geestelijk gezag over de andere vrouw.

Er is een contextueel verschil met 1 Tim. 2:12, waar Paulus de volgende opmerking maakt: "..., maar ik sta niet toe, dat een vrouw onderricht geeft of gezag over de man heeft." Hij zegt dit in verband met het geven van onderwijs aan de man, waarbij een context is van onderwijs geven samen met het uitoefenen van gezag. Aangezien er vanaf de schepping een gezagsorde

Oorspronkelijk verschenen in Tijdschrift voor Theologie en Pastorale Counseling

5de jaargang, 4de kwartaal 1993, nr. 20, p 13-18

© Centrum voor Pastorale Counseling v.z.w.

U kunt dit artikel voor persoonlijk gebruik downloaden en printen in de layout waarin het zich bevindt. Kopiëren voor gebruik in eigen gemeente, bijbelstudiegroep, etc., is toegestaan. Kopieën mogen niet verkocht worden voor een bedrag dat hoger is dan de werkelijke kopiekosten. Het is niet toegestaan in de tekst wijzigingen aan te brengen of delen van de tekst afzonderlijk te publiceren. Voor overname van de tekst via een tijdschrift, nieuwsbrief, reader, cursus, website, digitale drager of enige andere publicatie is toestemming vereist. Mail: info@devriese.eu. Website: www.devriese.eu

is, roept Paulus de vrouw op om zich daaraan te onderwerpen. Dit scheppingsgegeven overstijgt tijd en cultuur.

Wat betreft het onderwijzen is er een beperking voor de vrouw. Het is belangrijk dat zij hierin zoekt naar een leven in overeenstemming met het Woord van God. Wanneer zij zich aan dat woord onderwerpt, zal zij juist daarin vrijheid vinden om God te kunnen dienen.

De vrouw krijgt ruimte tot het uitoefenen van vele taken. Zij zorgt voor man en kinderen. Zij geeft onderricht in zondagschool, of aan vrouwengroepen. Als "diacones" bezoekt zij zieken en is zij actief betrokken bij evangelisatie. Op al deze terreinen is er meer dan genoeg werk.

Ook het gebed is een heel belangrijke taak van een vrouw die pastoraal betrokken wil zijn. Als haar zorg erin bestaat dat anderen meer gaan groeien in geloof dan betekent dat dat ze voor hen gaat bidden en een gebedsrijd aangaat. In het gebed komt zij ook tot rust. In de persoonlijke omgang met haar Heer wordt zij gevormd en krijgt zij inzicht in een waaier van mogelijkheden om tot Zijn eer te leven.

ENQUÊTE

Om een betere kijk te hebben in welke mate vrouwen bezig zijn met pastoraat is er een enquête gedaan, naar aanleiding van een vrouwenontbijt. Dit werd georganiseerd door de Belgische Evangelische Zending te Brussel, rondom het thema 'vrouw en pastoraat in de gemeente'. Het gaat om een kleine steekproef van vrouwen die in hun plaatselijke gemeente betrokken zijn bij pastoraat. Er waren 55 vrouwen aanwezig; 21 enquêtes werden ingevuld en opgestuurd. Het is een risico uit deze beperkte enquête algemene conclusies te trekken, maar in de wetenschap dat dit artikel uitsluitend bedoeld is om tot nadenken te stemmen, lijkt het wel zinvol om het volgende te vermelden:

- 50 % waren vrouwen van mannen met een leidinggevende functie in de gemeente. Wanneer ik er vanuit ga dat vooral deze vrouwen bezig zijn met pastoraat, vind ik dit percentage laag. Deze samenkomst was niet gericht op een breed publiek.

- 75 % was huisvrouw en 25 % was buitenshuis werkend. De huisvrouw heeft interesse in pastoraat en zij ziet de nood. Zij maakt tijd vrij. De buitenshuis werkende vrouw heeft dezelfde interesse, ziet ook de nood, maar zij is in tijd beperkt. Haar prioriteiten liggen aldus elders.

- 33 % besteedt 4 uur per week aan pastoraat. De anderen waren wat betreft tijdsbesteding van pastoraat onduidelijk. Slechts één derde van de vrouwen weet precies hoeveel tijd zij geeft aan pastoraat. Twee derde van de vrouwen is niet gestructureerd en heeft niet nagedacht over hoeveel van haar tijd gaat naar pastoraat. Voor deze vrouwen gebeuren gesprekken op niet vastgestelde tijden.

- 50 % doet het pastoraat alleen; 50 % samen met echtgenoot of met een andere vrouw in het kader van vrouwenkringen.

- 75 % van het pastoraat gaat naar vrouwen en kinderen; 25 % van de aandacht gaat naar ongelovigen.

- 75 % van de vrouwen heeft geen opleiding tot hun pastorale taak gekregen; 75 % vraagt naar een cursus pastoraat voor de vrouw.

- 75 % ervaart de druk op hun pastorale bediening tegelijkertijd als zwaar en plezierig. Dat het zwaar is, heeft te maken met de geestelijke strijd. De begeleiding verloopt vaak moeizaam. Maar wanneer er doorbraak komt in het leven van de ander, ervaart de vrouw vreugde en het besef dat Gods genade overwint.

- 25 % van de vrouwen heeft te weinig het spanningsveld tussen haar verschillende taken, zijnde echtgenote, moeder en pastor, verwerkt. Dit percentage is laag. In mijn persoonlijk contact met vrouwen merk ik dat zij moeite hebben om hun taken met elkaar in evenwicht te brengen. Daarom verbaast het mij dat drie vierde van de vrouwen, die de enquête invulden, geen spanningsveld ervaart. Is er voor deze vrouwen helemaal geen spanningsveld? Of hebben zij daar nog niet over nagedacht?

Oorspronkelijk verschenen in Tijdschrift voor Theologie en Pastorale Counseling

5de jaargang, 4de kwartaal 1993, nr. 20, p 13-18

© Centrum voor Pastorale Counseling v.z.w.

U kunt dit artikel voor persoonlijk gebruik downloaden en printen in de layout waarin het zich bevindt. Kopiëren voor gebruik in eigen gemeente, bijbelstudiegroep, etc., is toegestaan. Kopieën mogen niet verkocht worden voor een bedrag dat hoger is dan de werkelijke kopiekosten. Het is niet toegestaan in de tekst wijzigingen aan te brengen of delen van de tekst afzonderlijk te publiceren. Voor overname van de tekst via een tijdschrift, nieuwsbrief, reader, cursus, website, digitale drager of enige andere publicatie is toestemming vereist. Mail: info@devriese.eu. Website: www.devriese.eu

- 25 % denkt dat er te veel van haar verwacht wordt betreffende de pastorale bediening in de gemeente, terwijl er geen concrete aanduiding kan gegeven worden van die verwachtingen. Zoals bij de vorige vraag begrijp ik dit laag cijfer niet. Dat roept bij mij vragen op. Ik zie vrouwen die gebukt gaan onder de verwachtingen van anderen en hierdoor rusteloos worden. Gaan vrouwen hier bewust mee om?

- De vraag naar wat zij zouden willen veranderen op het gebied van het pastoraat in de gemeente, heeft 33 % van de vrouwen niet beantwoord; 25 % spreekt het verlangen uit om meer pastoraal actief te zijn. Blijkbaar weet één derde van de vrouwen niet wat zij met deze vraag moet doen. Komt dit omwille van de onduidelijkheid die er heerst in de gemeenten, waar het pastoraat betreft? Krijgen pastorale bedieningen in de gemeenten een kader, waarbinnen vrouwen kunnen werken?

- De laatste vraag die wij stelden, was de volgende: Zou u uw dochter stimuleren om te trouwen met iemand die voltijds in gemeentewerk staat? 50 % antwoordt: zeker wel; 7 % ervan geeft als reden: 'het is een zegen om in Gods Koninkrijk te dienen'. 50 % antwoordt van negatief tot onzeker.

Vooraf het antwoord op deze vraag heeft mij doen nadenken. Slechts 7 % kan haar antwoord positief duiden, namelijk God dienen is het hoogste waar wij kunnen naar streven. Ik ben bezorgd over de 50 % die negatief tot onzeker antwoordt op deze vraag. Hoe moet het straks met onze gemeenten, wanneer wij onze dochters niet positief stimuleren om samen met hun man verantwoordelijkheden op te nemen? Is het omdat onze eigen bediening een last geworden is?

OM OVER NA TE DENKEN

Naast de vragen die werden ingevuld, kregen vrouwen in de enquête ook gelegenheid om hun antwoorden te verduidelijken. Dit gaf een beeld van wat er leeft onder vrouwen die nadenken over hun taak in de gemeente. De vrouw bevindt zich in een feitelijke situatie die zij op een eigen manier ervaart. Daarnaast leeft er bij haar de vraag of zij in deze situatie ook op een bijbelse verantwoorde manier functioneert. Ik heb het verder uitgewerkt in de volgende vier punten:

Haar aandacht voor vrouw en kind

Feitelijke situatie en ervaring:

De vrouw is betrokken bij de vrouwenwerking binnen haar gemeente. Op deze manier bestaat er een mogelijkheid dat onder de vrouwen vriendschapsrelaties groeien, die hechter worden door samen te delen en door samen te bidden. De vrouw vindt deze samenkomsten nuttig en bovendien ook nodig. Naast de aandacht die de vrouw geeft aan en krijgt van andere vrouwen, besteedt zij veel tijd aan de kinderen. Dit doet zij in haar gezin. Zij draagt verantwoordelijkheid ten opzichte van haar kinderen en dit onder het gezag van haar man. Op dezelfde manier deelt zij in verantwoordelijkheden in de zondagsschool. Uit de enquête bleek dat sommige vrouwen vonden dat deze taak vaak te snel naar de vrouw werd toegeschoven. Hoewel vrouwen deze taak met veel toewijding en vreugde vervullen, hebben zij hun vrees uitgesproken hierin een minderwaardige rol te worden geduwd (Het wordt aan de vrouwen overgelaten en mannen communiceren vaak een gebrek aan interesse, zodat de zondagsschool een aanhangsel van de gemeente wordt in plaats van een volwaardig onderdeel ervan.).

Evaluatie:

Het is belangrijk dat alle activiteiten van een vrouw begeleid en gesteund worden door haar man. Dat is belangrijk in het gezin. De man is het hoofd en heeft de eindverantwoordelijkheid. De vrouw heeft een uitvoerende verantwoordelijkheid. Binnen de man-vrouw-werkrelatie is

Oorspronkelijk verschenen in Tijdschrift voor Theologie en Pastorale Counseling

5de jaargang, 4de kwartaal 1993, nr. 20, p 13-18

© Centrum voor Pastorale Counseling v.z.w.

U kunt dit artikel voor persoonlijk gebruik downloaden en printen in de layout waarin het zich bevindt. Kopiëren voor gebruik in eigen gemeente, bijbelstudiegroep, etc., is toegestaan. Kopieën mogen niet verkocht worden voor een bedrag dat hoger is dan de werkelijke kopiekosten. Het is niet toegestaan in de tekst wijzigingen aan te brengen of delen van de tekst afzonderlijk te publiceren. Voor overname van de tekst via een tijdschrift, nieuwsbrief, reader, cursus, website, digitale drager of enige andere publicatie is toestemming vereist. Mail: info@devriese.eu. Website: www.devriese.eu

duidelijkheid nodig. Man en vrouw bespreken samen het doel, de man geeft de uiteindelijke richting aan. De vrouw kan hierbinnen op een creatieve manier functioneren en haar man aanvullen zodat zij samen een gemeenschappelijk doel nastreven.

Datzelfde werkconcept is ook nodig in de gemeente. Vrouwen hebben begeleiding nodig van de leiding van de gemeente. Voor de vrouwenwerking (zoals elk ander aspect van de gemeente) is een duidelijke strategie nodig, die wordt gestuurd vanuit de gemeenteleiding. Dat is ook nodig voor de zondagsschool. Kinderen hebben voorbeelden nodig. In het gezin spiegelen zij zich aan vader én moeder. In de gemeente, waar zij een deel van hun geestelijke opvoeding krijgen, kunnen zij zich vaak enkel spiegelen aan de zondagsschooljuf. Als haar taak in de zondagsschool ingebed is in het algemeen beleid dat uitgaat van de gemeenteleiding, die de gepaste ondersteuning en zorg geeft, voorkomt dit dat de vrouw zich in een minderwaardige rol gedrongen voelt. Hiervoor is communicatie en openheid nodig. Het functioneren onder gezag heeft dan niets meer te maken met het vervullen van een minderwaardige rol. Het functioneren onder gezag werkt bevrijdend en ontplooiend.

In verscheidenheid van taken op zoek naar stabiliteit

Feitelijke situatie en ervaring:

De vrouw is gevoelig voor de relaties die zij heeft met anderen. In de eerste plaats is zij kind van God en verandert zij van dag tot dag naar Zijn beeld. Vervolgens, indien zij gehuwd is, zoekt zij naar eenheid met haar echtgenoot. Ook zijn leven is aan veranderingen onderhevig. Indien zij kinderen heeft neemt de complexiteit toe. Elk kind heeft specifieke aandacht nodig aangepast aan de verschillende leeftijdsfasen. Daar heeft zij ook aandacht voor. Als moeder wil zij dit goed begeleiden.

De vrouw neemt taken op buiten haar gezin, in een beroep of in de gemeente. Ook in deze relaties verlangt zij naar harmonie met anderen.

De vrouw zoekt naar balans in haar relaties en in de omstandigheden waarin zij zich bevindt. Deze balans is niet iets dat bereikt en daarna behouden kan worden. Er moet voortdurend aan gewerkt worden vanwege de steeds wisselende omstandigheden.

Evaluatie:

Het is normaal dat de vrouw probeert om haar leven in balans te brengen. Toch is het goed om voor ogen te houden dat de stabiliteit waar zij naar zoekt niet ligt in haar relaties of in de omstandigheden. Haar stabiliteit vindt zij in haar identiteit in Christus. Omgaan met het Woord van God geeft haar inzicht in haar leven en brengt haar tot rust. Als zij hieraan voldoende tijd geeft, komt zij in harmonie met God en met de wisselende omstandigheden. Dit strekt zich uit tot haar relaties. Haar kijk op de omstandigheden verandert. Alles krijgt zo een plaats. De rust en harmonie die de vrouw vindt in Christus geeft haar een waaier van mogelijkheden om tot ontplooiing te komen en dit ondanks én dankzij de wisselende omstandigheden.

Vaagheid vanuit de gemeenteleiding geeft onzekerheid.

Feitelijke situatie en ervaring:

De vrouw krijgt ruimte maar de vrouw wil ook duidelijkheid. Als de vrouw rekening houdt met de gezagsorde, vraagt zij zich af hoe dit in de praktijk werkt. Mannen hoeven zich meestal geen zorgen te maken of zij gezag uitoefenen bij het geven van een getuigenis, enz. Vrouwen zitten voortdurend met de vraag omtrent hun houding en met de vraag of hun spreken in de gemeente al dan niet onderwijs met gezag is. Waar liggen de grenzen van haar spreken?

Evaluatie:

De vrouw heeft vanwege de gemeenteleiding een kader, een structuur nodig waarbinnen zij pastoraal kan functioneren. Welke taken worden gedelegeerd? Welke niet?

Oorspronkelijk verschenen in Tijdschrift voor Theologie en Pastorale Counseling

5de jaargang, 4de kwartaal 1993, nr. 20, p 13-18

© Centrum voor Pastorale Counseling v.z.w.

U kunt dit artikel voor persoonlijk gebruik downloaden en printen in de layout waarin het zich bevindt. Kopiëren voor gebruik in eigen gemeente, bijbelstudiegroep, etc., is toegestaan. Kopieën mogen niet verkocht worden voor een bedrag dat hoger is dan de werkelijke kopiekosten. Het is niet toegestaan in de tekst wijzigingen aan te brengen of delen van de tekst afzonderlijk te publiceren. Voor overname van de tekst via een tijdschrift, nieuwsbrief, reader, cursus, website, digitale drager of enige andere publicatie is toestemming vereist. Mail: info@devriese.eu. Website: www.devriese.eu

Dit kader zou nuttig zijn voor bijvoorbeeld de vrouwenwerking, de zondagsschool, de pastorale werkgroep, enz. Dit zou duidelijkheid geven en leidt tot bevestiging van haar bijdragen in de gemeente.

Indien haar wel omschreven taken worden toevertrouwd kan er ook duidelijker naar doelstellingen toe worden gewerkt en worden gaven verder ontwikkeld.

Tekort aan opleiding in het pastoraat

Feitelijke situatie en ervaring:

Vrouwen hebben de nood aan een opleiding sterk geuit. Gebrek aan opleiding geeft haar onzekerheid in de praktijk. Vaak liggen in de gemeente de 'pakketjes pastoraat voor de vrouw' al lang klaar en wordt er van vrouwen verwacht dat zij dat zonder meer doen. Toch voelen vrouwen zich hiervoor in vele gevallen niet competent.

Evaluatie:

Wanneer de vrouw een kader krijgt waarbinnen zij duidelijk omschreven taken kan opnemen, kan binnen deze structuur ook plaats gemaakt worden voor onderwijs en training. Zo kan theorie en opleiding samengaan met de praktijk. Theorie zonder praktijk blijft zonder vrucht. Praktijk zonder theorie is gevaarlijk. In de verschillende domeinen waar vrouwen in de gemeente werkzaam zijn, worden zij tot beter dienstbetoon gebracht door het samengaan van onderwijs en begeleide oefening van de gaven.

Oorspronkelijk verschenen in Tijdschrift voor Theologie en Pastorale Counseling
5de jaargang, 4de kwartaal 1993, nr. 20, p 13-18
© Centrum voor Pastorale Counseling v.z.w.

U kunt dit artikel voor persoonlijk gebruik downloaden en printen in de layout waarin het zich bevindt. Kopiëren voor gebruik in eigen gemeente, bijbelstudiegroep, etc., is toegestaan. Kopieën mogen niet verkocht worden voor een bedrag dat hoger is dan de werkelijke kopiekosten. Het is niet toegestaan in de tekst wijzigingen aan te brengen of delen van de tekst afzonderlijk te publiceren. Voor overname van de tekst via een tijdschrift, nieuwsbrief, reader, cursus, website, digitale drager of enige andere publicatie is toestemming vereist. Mail: info@devriese.eu. Website: www.devriese.eu